

Нові індустріальні країни Азії

До **Нових індустріальних країн (НІК) Азії** відносять ряд країн, що характеризуються високими темпами економічного зростання. На початку 80-х років ХХ ст. група країн Південно-Східної та Східної Азії завдяки НТР досягла високих темпів економічного зростання і перетворилася на країни так званої нової індустріалізації. З'явилися цілі регіони, які можна оголосити індустріальними, стабільно зростаючими. У 70 - 80-х роках ХХ ст. у цих країнах відбулася перебудова економіки на зразок японської, виникли нові галузі досить високого індустріального рівня: нафтопереробна, нафтохімічна, автомобілебудівна, суднобудівна. Особливої значущості для економіки набув розвиток таких галузей, як електроніка, електротехніка (виробництво радіоприймачів, телевізорів, аудіо- та відеотехніки). Нині в Азії виділяють дві групи країн нової індустріалізації.

Критерії, за якими ті або інші держави відносять до НІК (за методикою ООН):

- розмір валового внутрішнього продукту на душу населення(не менше 1100 дол.);
- середньорічні темпи його приросту;
- питома вага обробної промисловості у ВВП (вона повинна бути більшою 20%);
- обсяг прямих інвестицій за кордоном;
- динамічні структурні зрушення в економіці;
- зростання професійного рівня робочої сили;
- обсяг експорту промислових виробів і їхня частка в загальному вивозі;
- високі темпи зростання;
- інтенсивна участь у міжнародному поділі праці.

Етапи економічного зростання країн

I етап:

Японія (50-60-ті роки XX ст.)

II етап:

Республіка Корея, Сінгапур, Тайвань, Гонконг
(Сянган) (80-ті роки XX ст.)

III етап:

Малайзія, Таїланд, Індонезія, Філіппіни (90-ті роки
XX ст.)

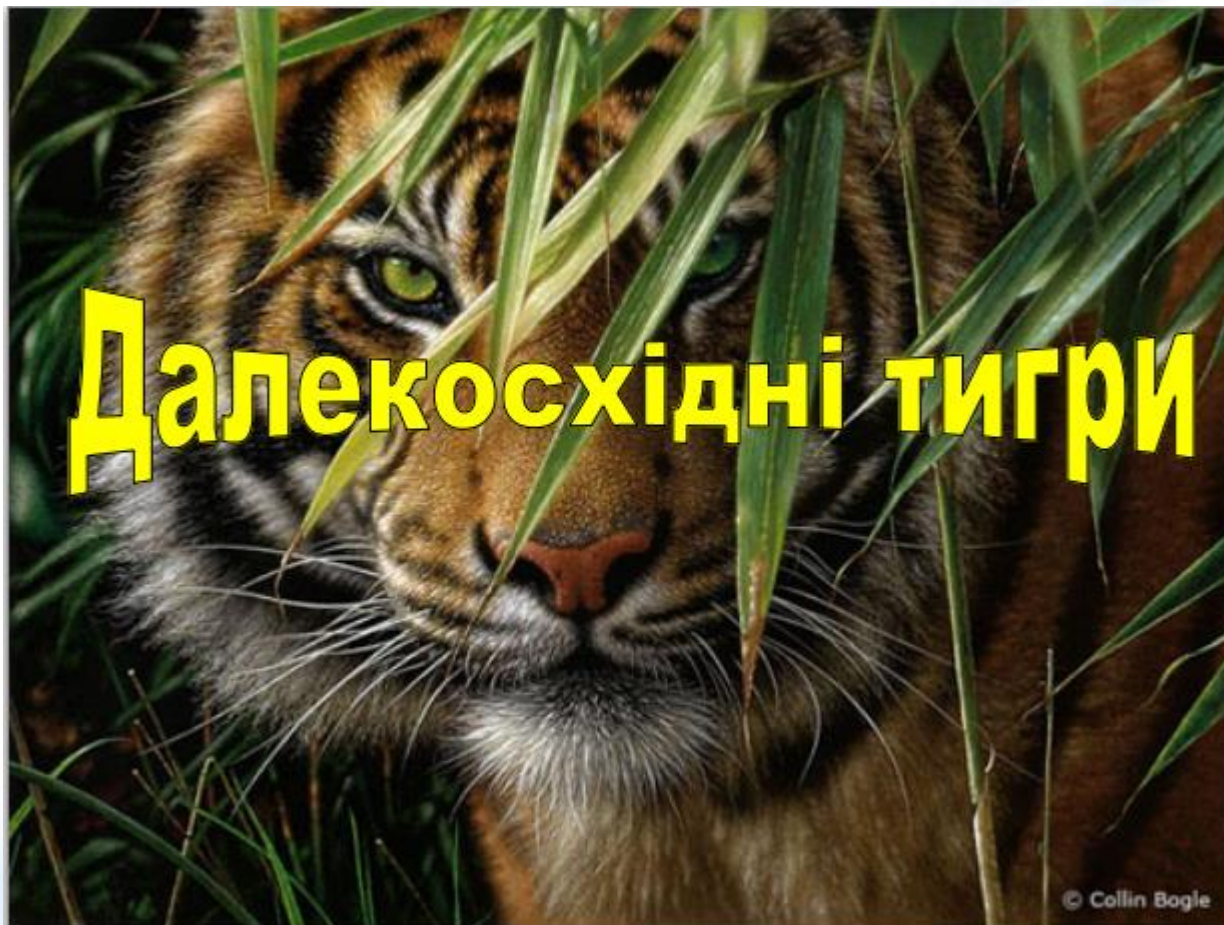

Причини їх швидкого зростання

Протягом 80-х рр.. всі вісім держав довели, що в змозі підтримувати зростання на рівні, що перевищує 7% на рік. Цим країнам вдалося в історично короткі терміни подолати свою соціально-економічну слаборозвиненість і більшою чи меншою мірою наблизитися до рівня розвинених країн. Тепер ці країни перетворились на відчутний центр впливу на структуру світових продуктивних сил, міжнародні потоки товарів і фінансових ресурсів. НІК значно впливають на економічну політику решти країн, демонструючи одну з моделей успішного подолання економічної та соціальної відсталості. Якщо у 50-ті роки Південна Корея мала дохід на душу населення 5,6% від рівня США, то на початку 90-х - уже 34%. Аналогічні показники в Сінгапурі й Гонконзі.

“Далекосхідні тигри”

ИННА ДАГО

Copyright Light

До НІК першого покоління відносять чотири країни: **Південну Корею, о. Тайвань, Гонконг, Сінгапур**. Їх ще називають драконами або тиграми. *Успіху* економічного прогресу в цих країнах *сприяла послідовна внутрішня економічна політика*. Вона забезпечила відносну політичну й економічну стабільність у цих країнах, ефективне функціонування економічної системи, де головна роль належить приватному секторові, а держава активно сприяє підприємництву й ринковій сфері.

Їх успіхи навряд чи можна пояснити без такого фактора, як соціально-культурні особливості населення. Працелюбність, дисципліна й відповідальність, престиж знань і кваліфікації, енергійність та ділова кмітливість - ці риси населення сприяли підвищенню продуктивності праці і якості продукції, швидкому зростанню підприємництва.

Південна Корея

Південна Корея

Площа: 99,64 тис. км²

Кількість населення: 48,63 млн. осіб

Густота населення: 488 осіб/км²

Рівень урбанізації: 81%.

Столиця: Сеул

Офіційна мова: корейська

Грошова одиниця: південнокорейський вон

Державний устрій: унітарний

Форма державного правління: президентська республіка

Етнічний склад: корейці - 99%, інші - 1%

Домінуючі релігії: буддизм, протестантизм

ІРЛП: 0.897 (15th)

ВВП: 20,756 \$

Членство в міжнародних організаціях: ООН, СОТ, АТЕС, ОЕСР, МАГАТЕ, МБРР, МВФ

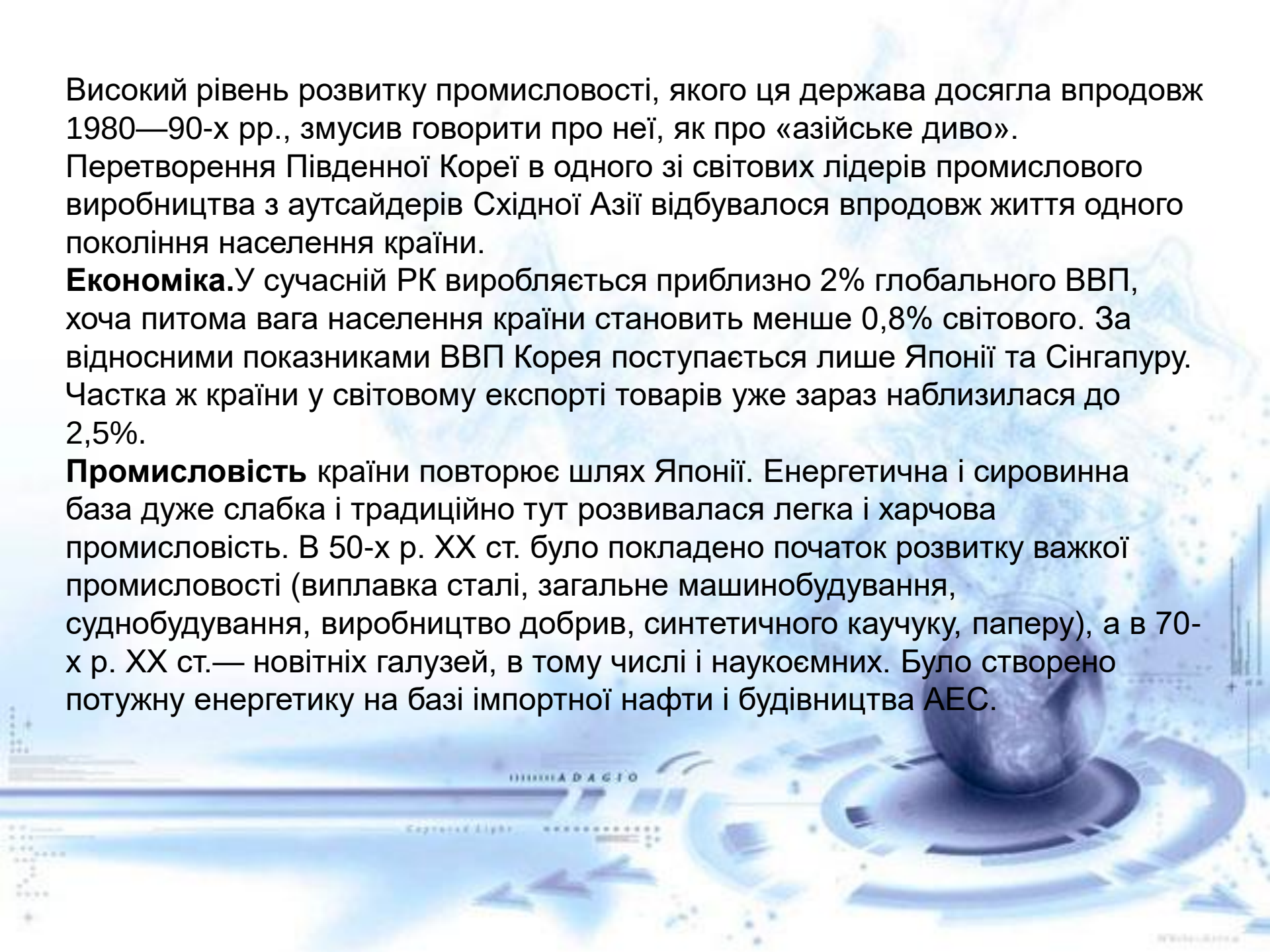

Високий рівень розвитку промисловості, якого ця держава досягла впродовж 1980—90-х рр., змусив говорити про неї, як про «азійське диво».

Перетворення Південної Кореї в одного зі світових лідерів промислового виробництва з аутсайдерів Східної Азії відбувалося впродовж життя одного покоління населення країни.

Економіка. У сучасній РК виробляється приблизно 2% глобального ВВП, хоча питома вага населення країни становить менше 0,8% світового. За відносними показниками ВВП Корея поступається лише Японії та Сінгапуру. Частка ж країни у світовому експорті товарів уже зараз наблизилася до 2,5%.

Промисловість країни повторює шлях Японії. Енергетична і сировинна база дуже слабка і традиційно тут розвивалася легка і харчова промисловість. В 50-х р. ХХ ст. було покладено початок розвитку важкої промисловості (виплавка сталі, загальне машинобудування, суднобудування, виробництво добрив, синтетичного каучуку, паперу), а в 70-х р. ХХ ст.— новітніх галузей, в тому числі і наукоємних. Було створено потужну енергетику на базі імпортої нафти і будівництва АЕС.

Таким чином, **чинниками економічного зростання** Південної Кореї у 1961—1991 рр. були:

- підтримка макроекономічної стабільності через консервативну грошово-кредитну та фінансову політику;
- максимальне стимулювання розвитку найбільших ТНК;
- створення експортно-орієнтованої та імпорто-заміщувальної моделі економічного розвитку та збереження на перших порах закритості внутрішнього ринку;
- специфічна митно-тарифна політика, що була орієнтована на абсолютизований захист вітчизняного товаровиробника;
- чітке позиціювання галузевих пріоритетів у відповідні періоди реформування економіки країни;
- високий рівень експлуатації робочої сили, нетиповий для більшості постіндустріальних держав;
- поєднання західної системи організації з традиційними віруваннями і уподобаннями корейського народу.

Цікаві факти

1. Корея – дуже безпечна країна. Дівчина може не боятися пройтися вночі по спальному району поодиноці.
2. Випадки страшного злочину, на зразок вбивства, зараховуються до безпрецедентних і тижнями висвітлюються в місцевих новинах.
3. Територія країни дуже маленька, тому цивілізація проникла у всі її куточки. У Кореї неможливо заблукати, і зовсім глухих сіл тут немає.
4. 90% корейців короткозорі й змушені носити окуляри або контактні лінзи.
5. Сільське господарство – одна з найважливіших галузей економіки. Грядки з капустою, городи з ріпкою і рисові галявинки можна знайти навіть у центрі міста.
6. Освіті відведена чи не найважливіша роль в житті будь-якого корейця. Корейці вчаться з раннього ранку до глибокої ночі, незалежно від дня тижня, і використовують канікули для додаткових курсів або самостійного навчання.
7. Всі хлопці до єдиного зобов'язані пройти армійську службу, якщо тільки ти не інвалід.
8. Будь-який телефон можна взяти «в кредит» на два роки.
9. При всій чистоті на вулицях в Кореї дуже важко знайти урну для сміття.
10. Абсолютно всі корейці користуються Internet Explorer. Про інші браузерів вони і не підозрюють і більше того, більшість навіть не знає, що таке браузер.

Сінгапур

Сінгапур

Площа: 697 км²

Кількість населення: 5 млн. осіб

Густота населення: 6745 осіб/ км².

Рівень урбанізації: 100%

Столиця: Сінгапур

Офіційні мови: англійська, малайська, китайська, тамільська

Грошова одиниця: сінгапурський долар

Державний устрій: унітарний

Форма державного правління: парламентська республіка

Етнічний склад населення: китайці - 76,8%, малайці - 13,9%,
індійці - 7,9%, і інші - 1,4%

Домінуюча релігія: буддизм.

ІРЛП: 0.866 (26th)

ВВП: 43,117 \$

Членство в міжнародних організаціях: ООН, АТЕС, АСЕАН,
МАГАТЕ, МБРР, МВФ, БАГІ, СОТ

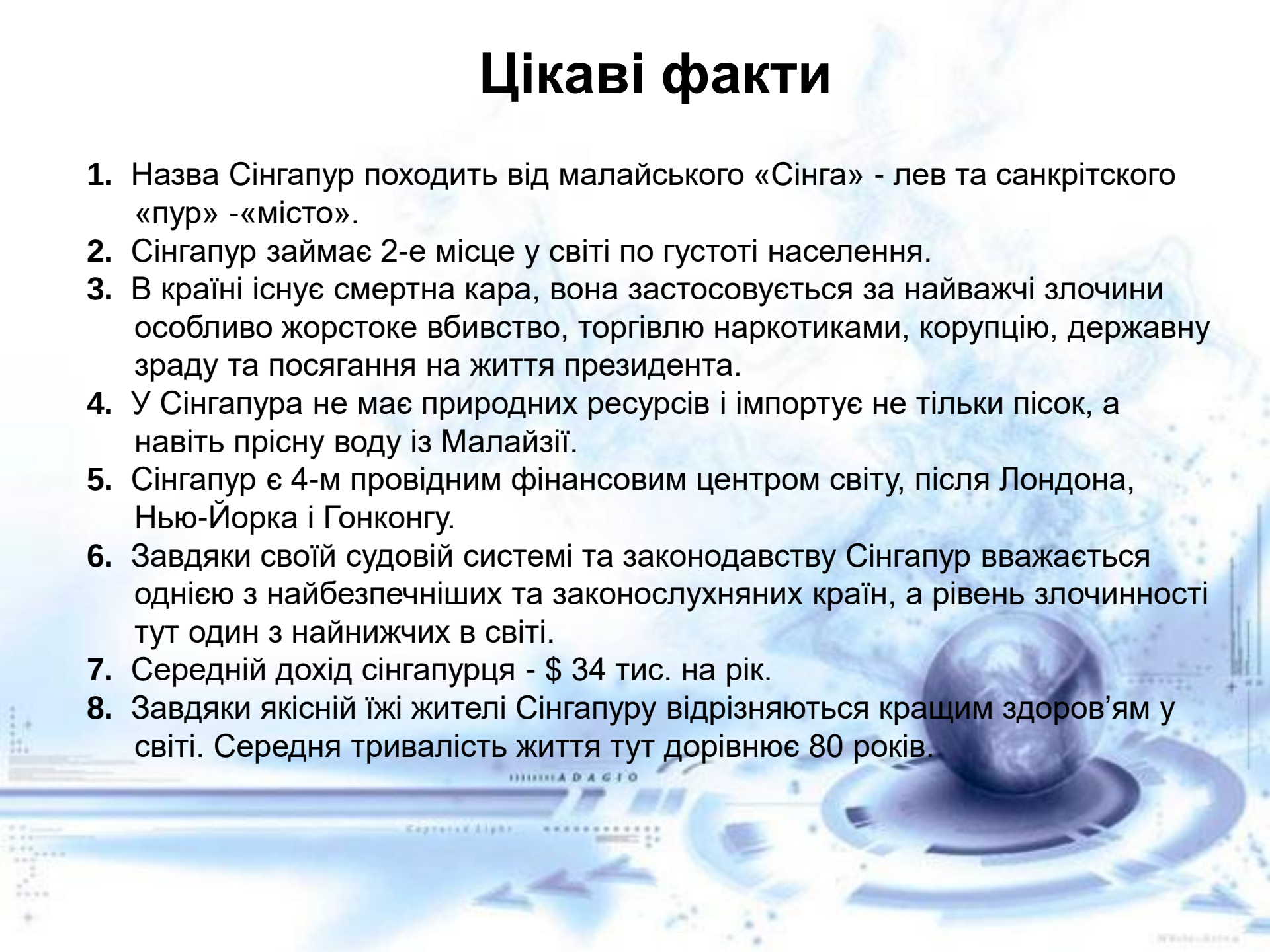
Економіка. Прикладом постіндустріальної економіки на азійському континенті справедливо можна вважати Сінгапур, місто-країну, щорічний ВВП якої на одного жителя близько 30 тис. дол., а за рівнями конкурентоспроможності цю державу варто відносити до країн-лідерів. У Сінгапурі створено належні умови для розвитку бізнесу, а рівень корупції є одним з найнижчих у світі.

Промисловість. Основою сучасного виробництва Сінгапура є електронна промисловість, фінансові послуги, нафтопереробка, біотехнології, судноремонт, транспортні послуги, харчова індустрія. Проте майбутнє своєї країни уряд бачить у створенні інноваційних комплексів та індустрії знань. У 60-70-х роках ХХ ст. почала розвиватися електроніка, виробляються засоби зв'язку, персональні комп'ютери, побутова електроніка і електротехніка, оптичні прилади, наукові інструменти. Умовами їх виникнення в Сінгапурі стали іноземні капітали і технології, дешева, але освічена і сумлінна місцева робоча сила, поширення в місті англійської мови, сприятливий інвестиційний і політичний клімат.

В країні здійснюється первинна обробка каучука, кави, чаю. Вирощують кокосову пальму, прянощі, табак, овочі, фрукти. Розвинені свиначство, птахівництво, рибальство, морський промисел. Основні торгові партнери: США, Японія, Малайзія.

Цікаві факти

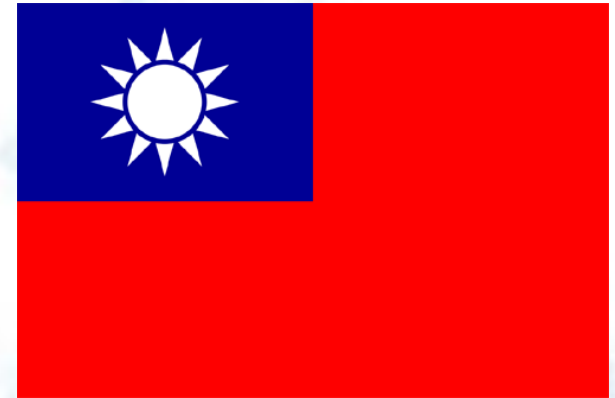
1. Назва Сінгапур походить від малайського «Сінга» - лев та санскритського «пур» - «місто».
2. Сінгапур займає 2-е місце у світі по густоті населення.
3. В країні існує смертна кара, вона застосовується за найважчі злочини особливо жорстоке вбивство, торгівлю наркотиками, корупцію, державну зраду та посягання на життя президента.
4. У Сінгапура не має природних ресурсів і імпортує не тільки пісок, а навіть прісну воду із Малайзії.
5. Сінгапур є 4-м провідним фінансовим центром світу, після Лондона, Нью-Йорка і Гонконгу.
6. Завдяки своїй судовій системі та законодавству Сінгапур вважається однією з найбезпечніших та законослухняних країн, а рівень злочинності тут один з найнижчих в світі.
7. Середній дохід сінгапурця - \$ 34 тис. на рік.
8. Завдяки якійсій їжі жителі Сінгапуру відрізняються кращим здоров'ям у світі. Середня тривалість життя тут дорівнює 80 років.

Тайвань

Тайвань

Площа: 36,191 км²

Кількість населення: 23 млн. осіб

Густота населення: 639 осіб/ км²

Рівень урбанізації: 75%

Столиця: Тайбей

Офіційна мова: китайська

Грошова одиниця: новотайванський долар

Державний устрій і форма державного правління: частина території Китаю

Етнічний склад населення: китайці складають 98%, інші - 2%

Домінуючі релігії: конфуціанство, буддизм і даосизм

ІРЛП: 0.868 (24th)

ВВП: 18,558 \$

"Зелений Силіконовий Острів" - друга неофіційна назва цієї держави.

Економіка. Тайвань є країною, яка активно використовує елементи планового ведення господарства та індикативного планування. Прийнятий у 2000 р. План Глобального розвитку логістики передбачає підвищення технологічності національної економіки, розвиток нових напрямів хай-тех, електронної торгівлі та логістики. Планується, що саме в цих галузях упродовж наступних десяти років країна може досягти світового лідерства.

Сучасну економіку Тайваню відрізняє :

- низький рівень інфляції та безробіття,
- позитивне торгове сальдо,
- великі обсяги зарубіжних інвестицій (третє місце у світі).
- трудомісткі галузі поступово замінюються на високотехнологічні виробництва та виводяться за межі країни

Найбільшими за ринковою капіталізацією компаніями на цьому острові станом на початку квітня 2002 р. були:

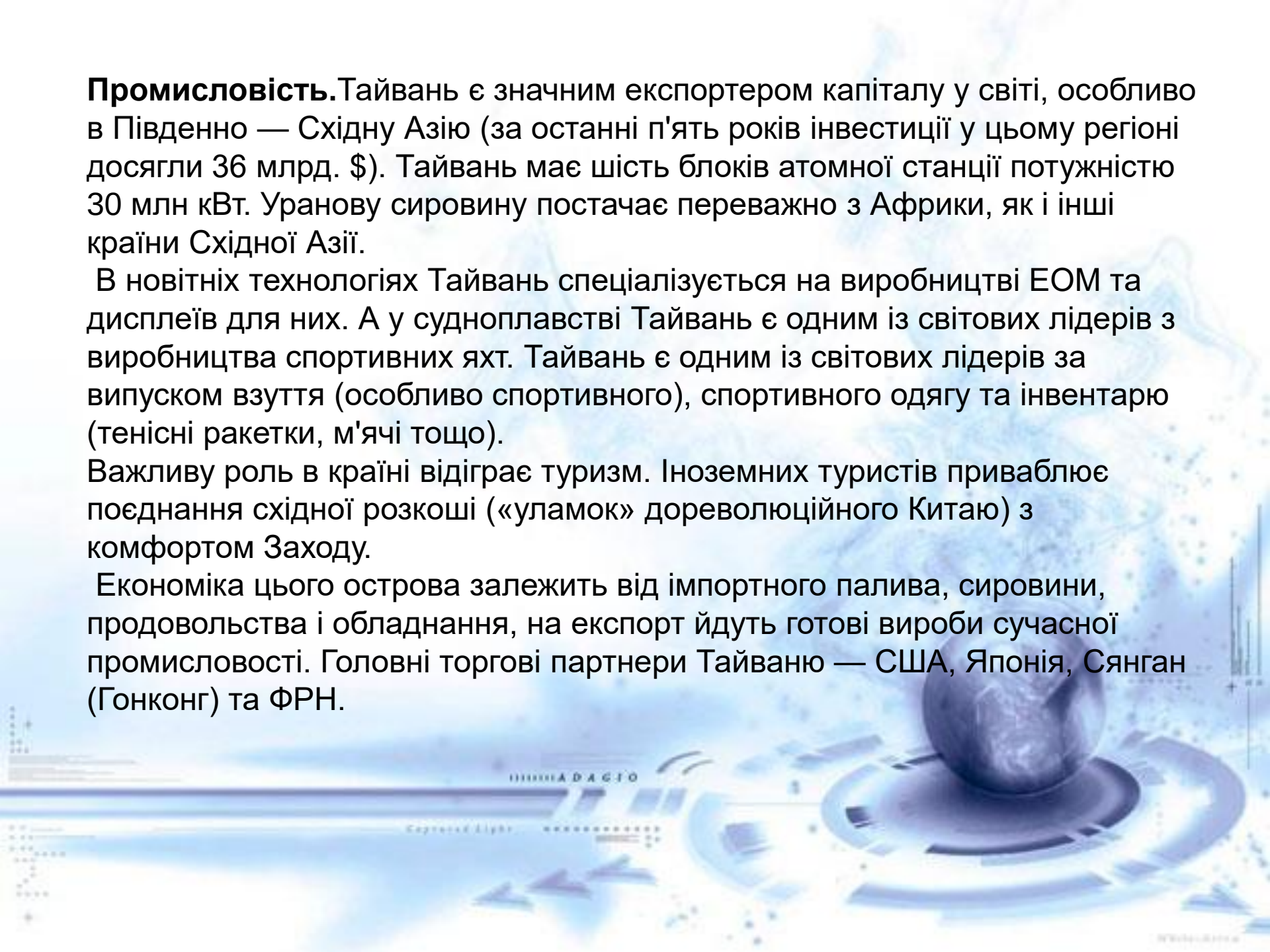
- Taiwan Semicon (46,5 млрд дол. США)
- United Micro Electronic (20 млрд дол. США)

Промисловість. Тайвань є значним експортером капіталу у світі, особливо в Південно — Східну Азію (за останні п'ять років інвестиції у цьому регіоні досягли 36 млрд. \$). Тайвань має шість блоків атомної станції потужністю 30 млн кВт. Уранову сировину постачає переважно з Африки, як і інші країни Східної Азії.

В новітніх технологіях Тайвань спеціалізується на виробництві ЕОМ та дисплеїв для них. А у судноплавстві Тайвань є одним із світових лідерів з виробництва спортивних яхт. Тайвань є одним із світових лідерів за випуском взуття (особливо спортивного), спортивного одягу та інвентарю (тенісні ракетки, м'ячі тощо).

Важливу роль в країні відіграє туризм. Іноземних туристів приваблює поєднання східної розкоші («уламки» дореволюційного Китаю) з комфортом Заходу.

Економіка цього острова залежить від імпортного палива, сировини, продовольства і обладнання, на експорт йдуть готові вироби сучасної промисловості. Головні торгові партнери Тайваню — США, Японія, Сянган (Гонконг) та ФРН.

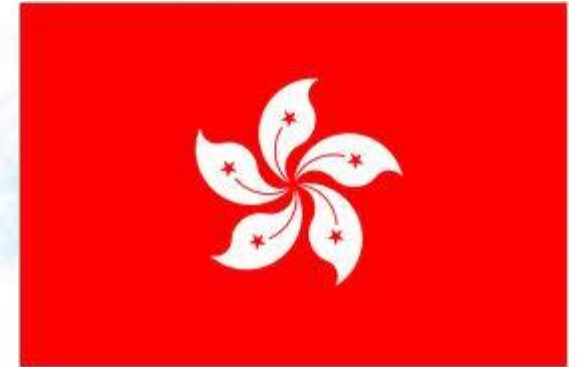

Гонконг

Гонконг

Площа: 1,104 км²

Кількість населення: 7 млн. осіб

Густота населення: 6,349 осіб/ км²

Столиця: Гонконг

Офіційні мови: китайська мова, англійська мова

Грошова одиниця: гонконський долар

Державний устрій: квазі-президентський автономний регіон з обмеженим правом голосу

ІРЛП: 0.898 (13th)

ВВП: 31,514 \$

Гонконг — особливий адміністративний район Китайської Народної Республіки, колишня британська колонія на південному-сході Китаю в Південно-Китайському морі. Гонконг розташований на острові Гонконг, включає півострів Цзюлун, багато інших островів, найбільший з них Лантау.

Економіка. Основу економіки Гонконгу складають валютно-фінансові і зовнішньоторгові операції.

Гонконг має одну з найчистіших капіталістичних економічних систем у світі. Економіка території ґрунтується на вільному ринку, низькому оподаткуванні і невтручанні держави у економіку. Це важливий центр міжнародних фінансів і торгівлі. За показниками ВВП на душу населення Гонконг — найбагатіше місто в КНР. Розрахований за паритетом купівельної спроможності ВВП на душу населення Гонконгу перевищує показники навіть чотирьох провідних країн світу — Великобританії, Франції, Німеччини, а також Японії.

Продовжуючи політику британської адміністрації, уряд Гонконгу віддає пріоритет в управлінні економікою вільному ринку і приватному сектору. Гонконг часто наводять як зразковий приклад капіталізму невтручання, втіленого на практиці. З моменту появи індексу економічної свободи в 1995 році Гонконг щорічно займає в ньому перше місце впродовж 13 років. Він також посідає перше місце в доповіді «Економічна свобода у світі»

Основними секторами економіки стали: виробництво тканин, туризм, електронна промисловість, виробництво пластмас, годинників тощо.

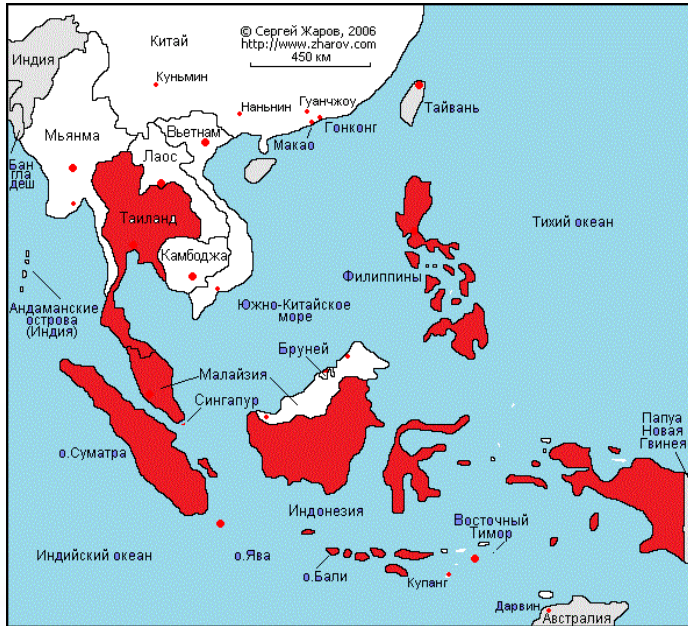

Промисловість. В Гонконзі розвинуті суднобудування, швейна, судноремонтна, текстильна, електротехнічна, радіоелектронна, нафтохімічна промисловість. Гонконг — транспортний, фінансовий, торговий і туристичний центр світового значення. Його порт, включаючи контейнерну гавань, аеропорт і морський торговий флот, належить до найбільших у світі. Банківська діяльність доповнюється торгівлею алмазами та золотом. У промисловості традиційним залишається виробництво текстилю, більшість продукції експортується. За експортом готового одягу — одне з перших місць у світі. Місто стало виробником і експортером продукції електронної, радіотехнічної і електротехнічної промисловості: радіоприймачів, телевізорів, електронних іграшок, гральних автоматів, електроламп, електричних ліхтарів. Випускаються фотоапарати, годинники, цемент, пластмасові вироби. Різноманітна продукція харчової промисловості: від консервованого імбиря до цукру, кондитерських виробів, різних марок рисових вин, пива, сигарет. Широко поширене в Гонконзі і кустарне виробництво. У маленьких майстернях шиють чоловічі сорочки, створюються шедеври з каміння, слонової кістки і дерева, розписується посуд, паперові ліхтарі, плетені меблі. Сільське господарство не забезпечує населення продуктами харчування. Головні технічні культури — цукрова тростина. Поширене свинарство, птахівництво, бджільництво. Потреби населення задовольняються за рахунок імпорту з Китаю продуктів харчування та прісної води.

Цікаві факти

1. Гонконг - це більш англійське (європейське), ніж китайське місто.
2. Жителі Гонконгу часто не вважають себе китайцями зовсім.
3. Гонконг був і залишається містом безмитної торгівлі. Що робить його таким привабливим не тільки для інвесторів, але і для любителів шопінгу.
4. Переважна частина населення вільно володіє англійською.
5. Нові грошові банкноти Гонконгу зроблені з пластика - порвати їх неможливо.
6. Символ нічного життя Гонконгу - мережа міні-супермаркетів " 7 eleven ". Магазини знаходяться буквально на кожному розі і відкриті цілодобово.
7. Ціни на нерухомість у Гонконгу – одні з найвищих у світі (один з головних конкурентів – Токіо).
8. Останні кілька років у місті не будують будівель нижче 30 поверхів.
9. Гонконг має найвищий середній IQ в світі, він становить 107.
10. Метро Гонконгу функціонує лише з 1979 року. Вартість проїзду залежить від довжини поїздки, квитки контролюються на вході і виході.

Країни другого покоління

До НІК другого покоління відносять також чотири країни: **Малазію, Індонезію, Таїланд і Філіппіни.**

Вони значно пізніше ніж «тигри» почали модернізацію своєї економіки та структурні реформи господарства, а відтак хоча й мають традиційно високі темпи нарощування основних макроекономічних показників, значно відстають від країн-лідерів Східної та Південно-Східної Азії щодо рівнів ділової активності, залучення інновацій та інших типових індикаторів постіндустріального суспільства.

Разом з тим в структурі їх господарства чітко проглядаються спільні риси економіки: низькі відносні макроекономічні показники розвитку економіки, домінуюча в структурі ВВП питома вага промисловості, невисокі рівні конкурентоспроможності національної економіки, однотипна структура експорту, високий рівень кризовості економіки, значний розвиток туризму та пов'язаних з ним сервісних галузей, високий рівень розшарування населення на бідних і багатих.

Найважливішими цілями в економіці країн Південно-Східної Азії, будуть такі:

- подолання демографічної проблеми, пов'язаної з високим рівнем народжуваності;
- досягнення політичної стабільності і піднесення добробуту населення;
- розроблення нового економічного курсу, зорієнтованого на збільшення витрат і стимулювання споживання, а також зниження податків для селян, надання їм кредитів та державної підтримки банків
- нарощування і залучення коштів в різні сектори національної економіки (переважно в машинобудування та сферу послуг);
- реформування банківської та кредитно-фінансової системи, в яких роль уряду є визначальною;
- стимулювання розвитку інфраструктури, недостатній рівень якої є стримуючим чинником модернізації національних економік;
- поступовий перехід країн упродовж 2010—2020 рр. на інноваційно-інвестиційну модель розвитку країн Східної Азії.

Малайзія

Малайзія

Площа: 329,85 тис. км²

Кількість населення: 26,16 млн. осіб

Густота населення: 80 осіб/ км²

Рівень урбанізації: 70%

Столиця: Куала-Лумпур

Офіційна мова: малайська

Грошова одиниця: рінггіт

Державний устрій: федеративний

Форма державного правління: конституційна монархія

Етнічний склад населення: малайці - 50,4%, китайці - 23,7%, корінні племена - 11%, індуси - 7,1%, інші - 7,8%

Домінуюча релігія: іслам.

ІРЛП: 0.805(61th)

ВВП: 8,617 \$

Членство в міжнародних організаціях: ООН, СОТ, АТЕС, АСЕАН, МАГАТЕ, МБРР, МВФ

Економіка. В економіці Малайзії успішно розвиваються приватний і державний сектори. Наприклад, в 1974 р. було створено національну нафтову компанію "Петронанс", яка отримала право на монопольну діяльність у розвідуванні, добуванні, переробці та продажу нафти. Платаційне господарство, яке належало колонізаторам, поступово було націоналізовано. Держава субсидує вирощування каучуконосів, маслинових пальм. На Малайзію припадає 60 % світового виробництва пальмової олії. Малайзія раціонально використовує іноземні інвестиції для добування нафти і газу. Донедавна уряд дозволяв іноземцям володіти майном, але не більше ніж 49 % нерухомості. Тепер вони можуть володіти будь-яким підприємством чи плантацією повністю, але за умови, що 50 % виробленої продукції експортуватимуть за кордон. Такі виробництва забезпечують роботою 350 тис. малайзійців. Усього в країні налічується 700 іноземних компаній. Сумарні інвестиції в 2009 р. сягнули 12 млрд дол., з яких частка американських транснаціональних компаній становила 3,2 млрд дол. Значні вклади внесли Німеччина, Італія, Канада, Австралія. Зростає приплив капіталу з Тайваню і Сінгапуру. Крім приватних капіталів у Малайзію надходять позики через урядові канали. В 2009 р. сума їх досягла 10,5 млрд дол.

Промисловість. Малайзія — індустріально-аграрна країна. Основні галузі промисловості: гумова, легка, електронна, гірнича, переробка продукції с/г. Провідне місце займає переробка продуктів с/г і мінеральної сировини. У 1996 внесок обробної промисловості у ВВП становив приблизно 34,5 %. Біля 90 % підприємств зосереджені в півострівній частині країни, особливо в околицях Куала-Лумпура. Ключові виробництва займаються переробкою нафти, каучуку, деревини, продуктів кокосової і олійної пальми, ананасів. На експорт в значній мірі орієнтовані виробництво тканин, одяг, електронної апаратури, енергоустаткування, електричних побутових приладів, транспортних засобів. На внутрішній ринок надходять харчові продукти, напої, тютюнові вироби, хімічні препарати, будівельні матеріали, сталь. Малайзійці зуміли добитися дуже великих успіхів у розвитку мікроелектроніки, робототехніки, персональних ЕОМ, електронних систем для верстатів, роботоманіпуляторів тощо. За участю японського капіталу автоскладальні цехи перетворилися на самостійні автозаводи.

Цікаві факти

1. Віза оформлюється в аеропорту прильоту і видається на 30 днів.
2. За вживання і зберігання наркотиків – смертна кара
3. Рух лівосторонній.
4. Більшість населення вільно говорять англійською, особливо молодь.
5. Флора і фауна – буйні. Тут росте все і всюди, причому чималих розмірів.

6. Укус медузи для місцевого населення — те ж саме, що для нас кропива.
7. Тут дуже люблять кондиціонери! Якщо ми звикли грітися, заходячи в приміщення, то в Малайзії все навпаки.

Індонезія

Індонезія

Площа: 1,9 млн. км²

Кількість населення: 242,97 млн. осіб

Густота населення: 128 осіб/ км²

Рівень урбанізації: 52%

Столиця: Джакарта

Офіційна мова: індонезійська

Грошова одиниця: рупія

Державний устрій: унітарний

Форма державного правління: президентська республіка

Етнічний склад населення: яванці - 40,6%, сунди - 15%, мінангкабау - 12%, бахаські індонезійці - 12%, мадурці - 4%, інші - 16,4%

Домінуюча релігія: іслам.

ІРЛП: 0,629(121th)

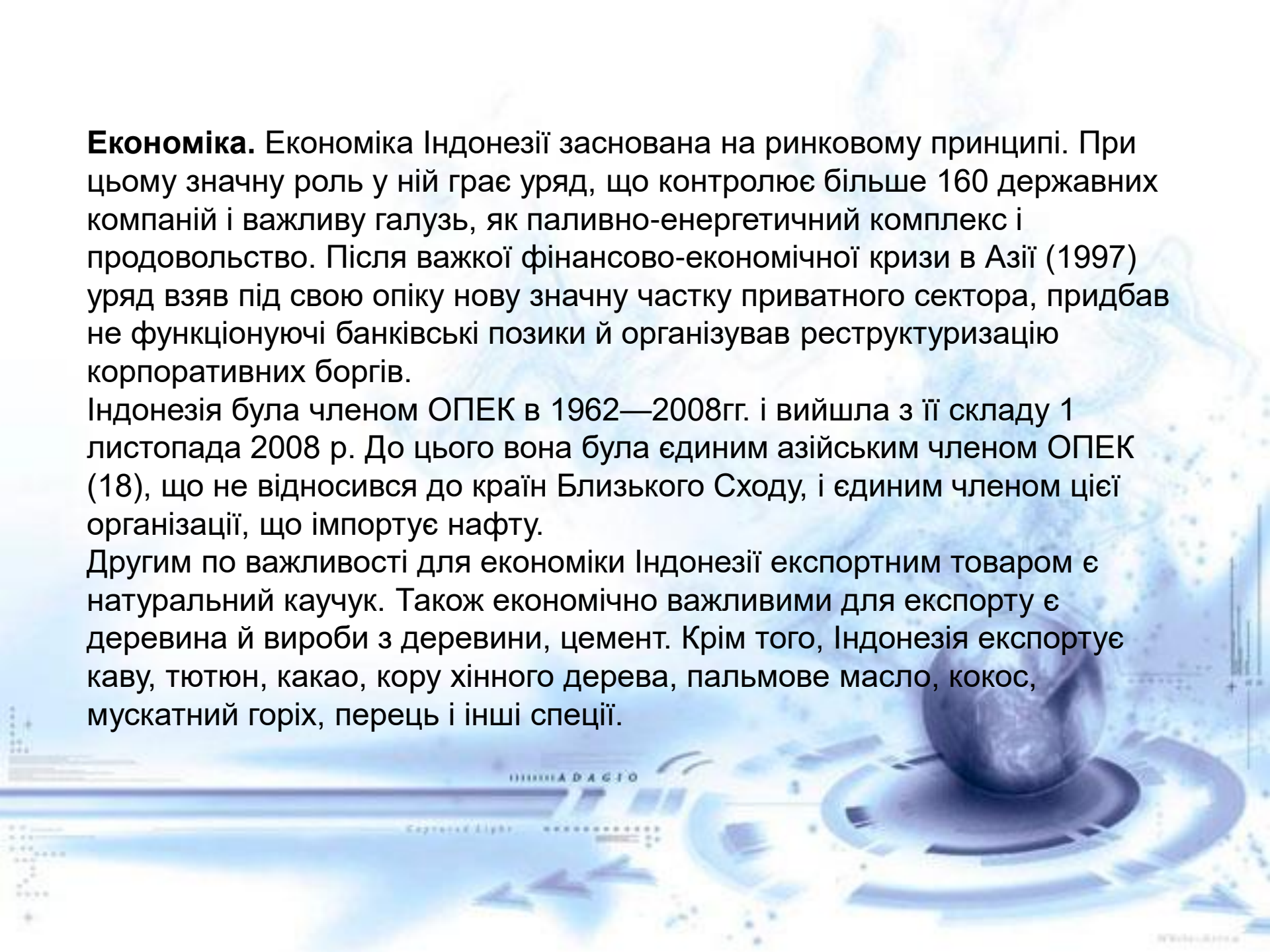
ВВП: 972 \$.

Членство в міжнародних організаціях : ООН, АТЕС, АСЕАН, МАГАТЕ, МБРР, МВФ, СОТ

Економіка. Економіка Індонезії заснована на ринковому принципі. При цьому значну роль у ній грає уряд, що контролює більше 160 державних компаній і важливу галузь, як паливно-енергетичний комплекс і продовольство. Після важкої фінансово-економічної кризи в Азії (1997) уряд взяв під свою опіку нову значну частку приватного сектора, придбав не функціонуючі банківські позики й організував реструктуризацію корпоративних боргів.

Індонезія була членом ОПЕК в 1962—2008гг. і вийшла з її складу 1 листопада 2008 р. До цього вона була єдиним азійським членом ОПЕК (18), що не відносився до країн Близького Сходу, і єдиним членом цієї організації, що імпортує нафту.

Другим по важливості для економіки Індонезії експортним товаром є натуральний каучук. Також економічно важливими для експорту є деревина й вироби з деревини, цемент. Крім того, Індонезія експортує каву, тютюн, какао, кору хінного дерева, пальмове масло, кокос, мускатний горіх, перець і інші спеції.

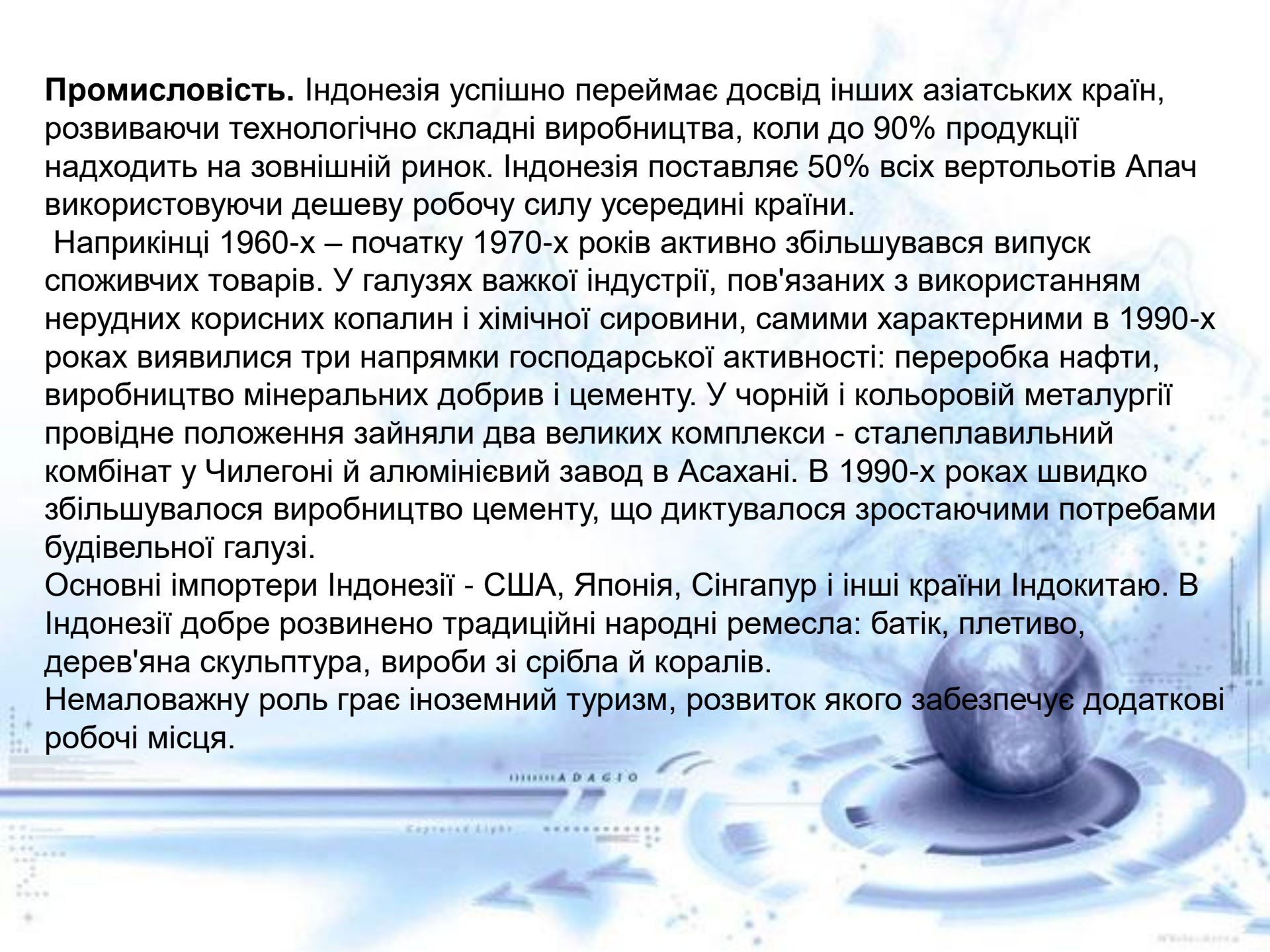

Промисловість. Індонезія успішно переймає досвід інших азіатських країн, розвиваючи технологічно складні виробництва, коли до 90% продукції надходить на зовнішній ринок. Індонезія поставляє 50% всіх вертольотів Апач використовуючи дешеву робочу силу усередині країни.

Наприкінці 1960-х – початку 1970-х років активно збільшувався випуск споживчих товарів. У галузях важкої індустрії, пов'язаних з використанням нерудних корисних копалин і хімічної сировини, самими характерними в 1990-х роках виявилися три напрямки господарської активності: переробка нафти, виробництво мінеральних добрив і цементу. У чорній і кольоровій металургії провідне положення зайняли два великих комплекси - сталеплавильний комбінат у Чилегоні й алюмінієвий завод в Асахані. В 1990-х роках швидко збільшувалося виробництво цементу, що диктувалося зростаючими потребами будівельної галузі.

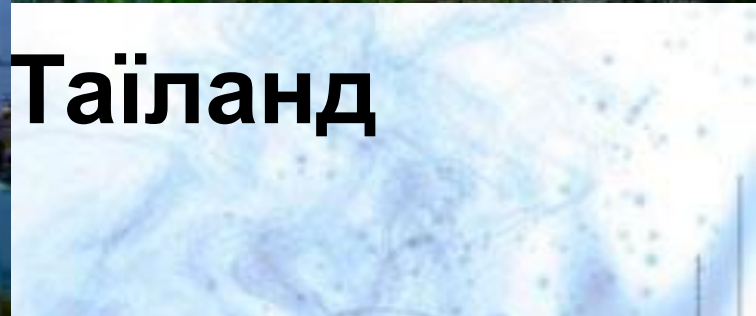
Основні імпортери Індонезії - США, Японія, Сінгапур і інші країни Індокитаю. В Індонезії добре розвинено традиційні народні ремесла: батік, плетиво, дерев'яна скульптура, вироби зі срібла й коралів.

Немаловажну роль грає іноземний туризм, розвиток якого забезпечує додаткові робочі місця.

Цікаві факти

1. Індонезійці говорять на 580 мовах і діалектах.
2. Територію Індонезії утворюють близько 17500 островів, з яких реально заселеними є тільки близько 6000. Найбільші острови — Ява, Суматра, Нова Гвінея.
3. В Індонезії часто відбуваються землетруси, оскільки на території країни багато діючих вулканів, а саме 400. Цей показник більше, ніж у будь-якій країні.
4. Індонезія — батьківщина **яванського носорога**. Цей вид не зустрічається більше ніде у світі. При цьому флора і фауна Індонезії продовжують відкривати свої таємниці. Тільки в 2010 році тут було відкрито 200 нових видів тварин.
5. Індонезійці називають свою країну Tanah Air Kita, що в перекладі означає «Наша Земля і Вода».
6. Найбільший відсоток світового виробництва мускатного горіха належить Індонезії.
7. На вершині одного індонезійського вулкана Келімуту знаходяться три унікальних озера, які через вулканічних газів, що вступають у реакцію з мінералами, міняють колір від бірюзового до червоного і чорного.

Таїланд

Таїланд

Площа: 514 тис. км²

Кількість населення: 66,4 млн. осіб

Густота населення: 130 осіб/ км²

Рівень урбанізації: 33%

Столиця: Бангкок

Офіційна мова: тайська

Грошова одиниця: бат

Державний устрій: унітарний

Форма державного правління: конституційна монархія

Етнічний склад населення: таї - 75%, китайці - 14%, інші 11%

Домінуюча релігія: буддизм.

ІРЛП: 0,690 (103 th)

ВВП: 2593 \$.

Членство в міжнародних організаціях :ООН, АТЕС, АСЕАН, МАГАТЕ, МБРР, МВФ, СОТ

Економіка і промисловість. Таїланд— аграрно-промислова країна. Місцева економіка базується на рибальстві і видобутку корисних копалин. Більше. 70% економічно активного населення зайняті в сільському господарстві. Основні галузі промисловості: гірнича (вольфрамова, олов'яна, дорогоцінні камені та ін.), металообробна, машинобудівна, нафтохімічна, харчова, електронна, текстильна, паперова, цементна. Основні порти: Бангкок, Сонгкхла, Трат, Пхукет, Саттахіп. Міжнародний аеропорт в Бангкоку. Є регулярне авіасполучення з багатьма містами країни.

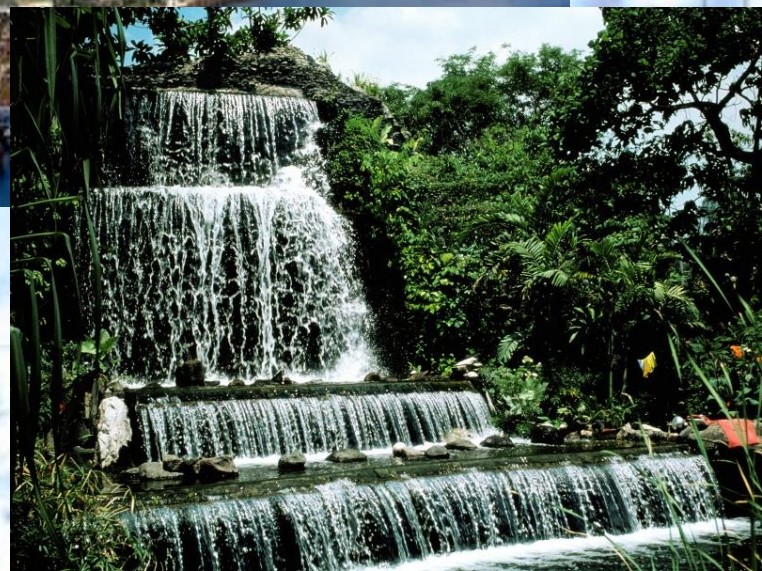
Експортують комп'ютери і комплектуючі, інтегральні схеми, електричні трансформатори, ювелірні вироби, готовий одяг, тканини, різноманітну продукцію з пластику, олово, плавиковий шпат, цинкову руду, сільськогосподарську продукцію (рис, каучук, тапіока, сорго, кенаф, джут), морепродукти. Імпорт складається в основному з машин і обладнання, споживчих товарів, нафти і нафтопродуктів.

Цікаві факти

1. Літочислення в Таїланді відрізняється від світового. Зараз там 2555 рік.
2. У Таїланді чоловік із оголеним торсом не може з'являтися в громадських місцях. Це порушення порядку.
3. Як зазначено в Книзі рекордів Гіннеса, тайський алфавіт - другий за величиною в світі.
4. У тайській мові немає слова "голод".
5. Приблизно 6000 років тому рис як культурну рослину вивели саме в Таїланді. І саме ця країна є найбільшим експортером рису в світі.
6. Більшість тайців до 1913 року не мали прізвищ, тільки імена.
7. У Таїланді нараховується приблизно 32 700 буддійських храмів, де проживають 370 000 монахів.
8. Таїланд - єдина країна в світі, де король вважається покровителем всіх релігій, згідно з Конституцією він має бути буддистом.
9. Майже всі тайці вивчають англійську в школах, проте часто соромляться її використовувати. Проте дуже часто в найбільш несподіваних місцях можете зустріти тайця, який прекрасно володіє англійською і навіть російською мовами.

Філіппінни

Філіппіни

Площа: 300 тис. км²

Кількість населення: 99,9 тис. осіб

Густота населення: 333 осіб/ км²

Рівень урбанізації: 65%

Столиця: Маніла

Офіційні мови: тагальська, англійська

Грошова одиниця: філіппінське песо

Державний устрій: унітарний

Форма державного правління: президентська республіка

Етнічний склад населення: тагали - 28,1 %, себуано - 13,1 %, ілокано - 9%,
бінісая - 7,6%, хілігайнон - 7,5%, бікол - 6%, вараї - 3,4 %, інші - 25,3%

Домінуюча релігія: католицизм.

ІРЛП: 0,654 (114 th)

ВВП: 3200 \$.

Членство в міжнародних організаціях :ООН, АТЕС, АСЕАН, МАГАТЕ, МБРР,
МФСР, МВФ, БАГІ, СОТ

Економіка. Філіппіни – аграрно-індустріальна країна. Важливі місця в економіці посідають металургійна, машинобудівна, текстильна, швейна, фармацевтична, хімічна, деревообробна, харчова, радіоелектронна, нафтопереробна, рибна галузі промисловості.

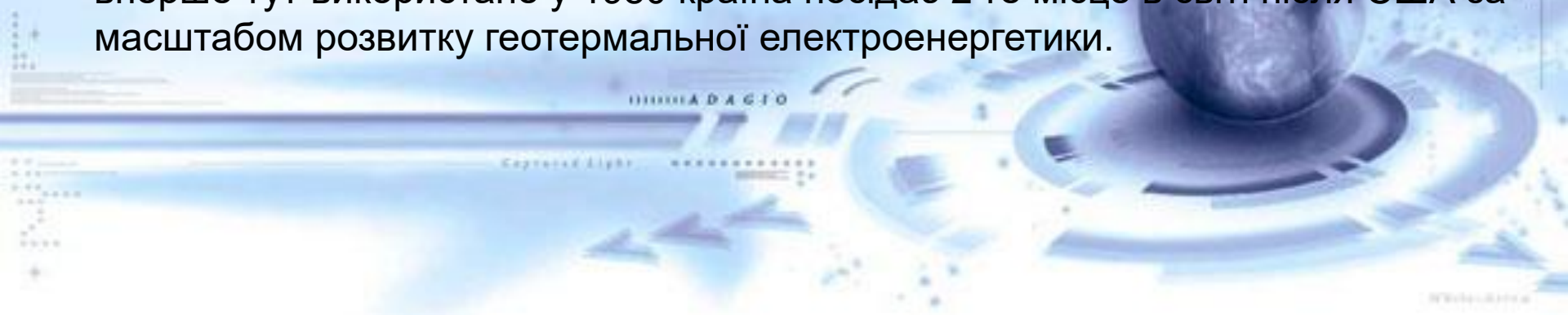
До початку Другої світової війни в основі економіки Філіппін лежали виробництво і експорт вузького асортименту сировинних товарів, як правило, продуктів сільського господарства і лісоматеріалів. Обробної промисловості (крім цукрової) практично не існувало. Експорт прямував переважно до [США](#), звідки надходила основна частина необхідних промислових виробів. Після здобуття Філіппінами незалежності місцева обробна індустрія отримала стимули для розвитку, і тепер її частка в національному прибутку вища, ніж у сільського господарства. Приблизно 3/4 всього експорту становлять нетрадиційні види товарів. Як і раніше, характерна непропорційно висока концентрація сучасних видів виробництв і населення в нечисленних центрах, переважно в Манілі і її околицях. Відносна значущість аграрного сектора в економіці Філіппін поступово зменшується (у 2009 р. сільськогосподарське виробництво становило 13,8% ВВП, промисловість - 31,7%, сфера послуг - 54,5%).

Промисловість. Різке збільшення частки продукції обробної промисловості в експорті - з менш ніж 10% в 1970 до 77% в 2009 - зробило цю галузь господарства головним джерелом валютних прибутків Філіппін. Особливо важливе місце у вивозі посідають електронне обладнання і одяг. Крім того, промисловість Філіппін випускає інші товари масового попиту: харчові продукти, напої, гумові вироби, взуття, лікарські препарати, фарби, фанеру і шпон, папір і паперову продукцію, електричні побутові прилади.

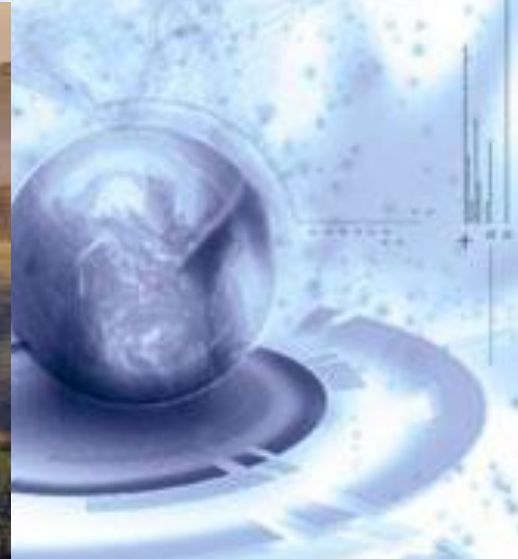
Підприємства важкої індустрії виробляють цемент, скло, хімічні товари, добрива, чорні метали, переробляють нафту. Обробна промисловість Філіппін залучає численних іноземних інвесторів, переважно зі США і Японії. Приблизно 30% активів 1000 найбільших філіппінських корпорацій належить іноземцям.

Енергозабезпеченість. Протягом останніх 20 років Філіппіни намагаються досягти самозабезпечення електроенергією. У 2009 р. 63% електроенергії було вироблено тепловими станціями, в т.ч. 42% - на рідкому паливі, 15% - ГЕС і 23% - геотермальними станціями. Тепло надр землі як джерело енергії вперше тут використане у 1980 країна посідає 2-ге місце в світі після США за масштабом розвитку геотермальної електроенергетики.

Цікаві факти

1. У назви - Філіппіни дуже цікава історія. Назва народу Філіппін було дано на честь правителя Іспанії короля Філіпа Другого.
2. Філіппіни цілком можуть похвалитися протяжністю своєї берегової лінії, яка тягнеться на 36 289 км
3. Існують певні типи гір, які відомі як Шоколадні Пагорби. Їх так називають через їх колір, він коричневий, як шоколад. Ще одним цікавим є той факт, що ця назва було натхненна фільмом «Поцілунок Херші».
4. Філіппіни - це третя за величиною англomовна країна.
5. На Філіппінах вважається поганим тоном відкривати подарунки відразу після того, як їх отримуєш.

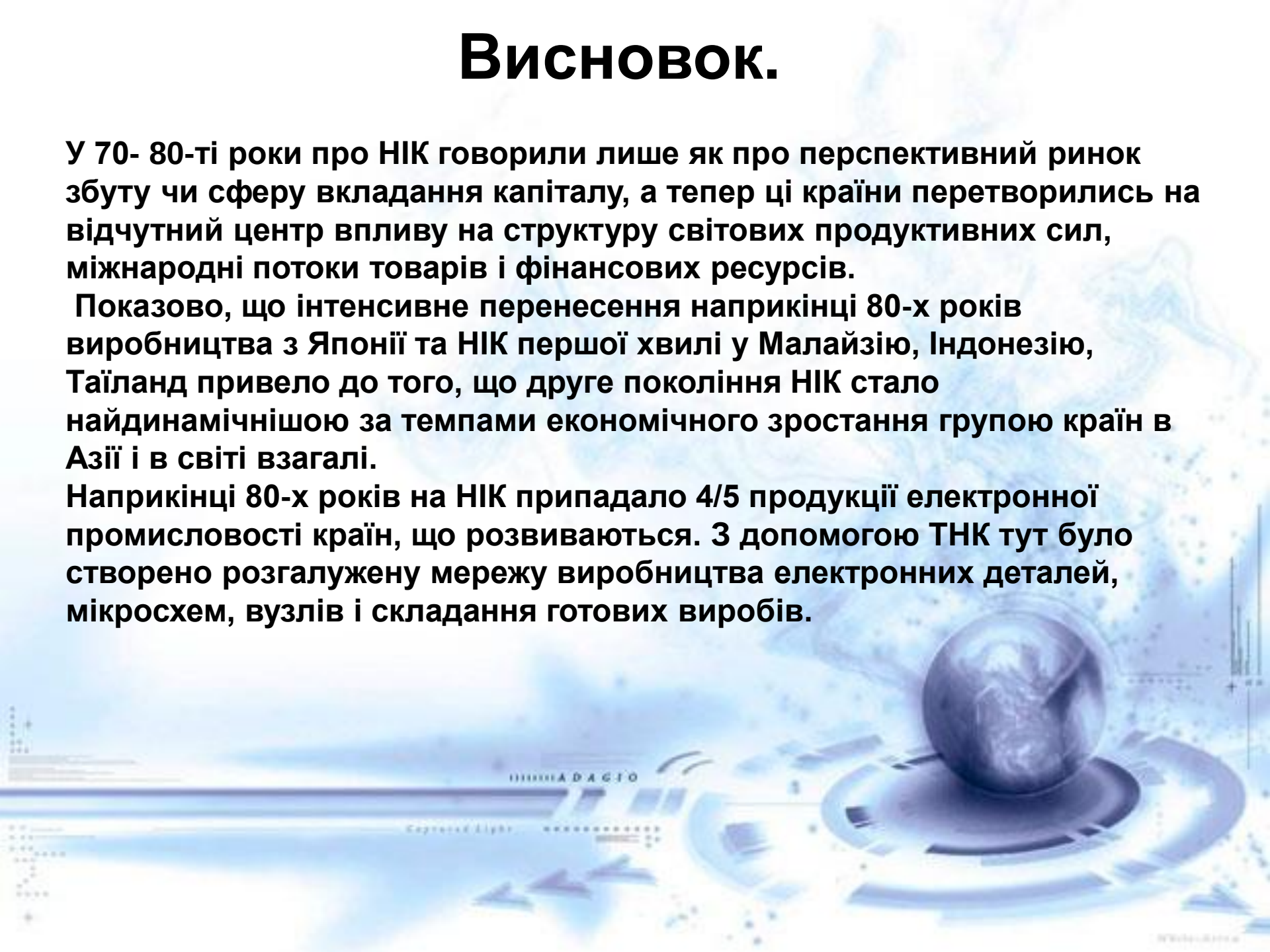

Висновок.

У 70- 80-ті роки про НІК говорили лише як про перспективний ринок збуту чи сферу вкладання капіталу, а тепер ці країни перетворились на відчутний центр впливу на структуру світових продуктивних сил, міжнародні потоки товарів і фінансових ресурсів.

Показово, що інтенсивне перенесення наприкінці 80-х років виробництва з Японії та НІК першої хвилі у Малайзію, Індонезію, Таїланд привело до того, що друге покоління НІК стало найдинамічнішою за темпами економічного зростання групою країн в Азії і в світі взагалі.

Наприкінці 80-х років на НІК припадало 4/5 продукції електронної промисловості країн, що розвиваються. З допомогою ТНК тут було створено розгалужену мережу виробництва електронних деталей, мікросхем, вузлів і складання готових виробів.

Дякую за увагу

